

Det er muligt, at man kan sige til Landstinget: Vi vil anvende Ejendomsskyldlovens Regler, vi kræver kun, at der kommer en retfærdig Beskatning, og at de, som ejer de største Ejendomme, maa betale den højeste Skat. Men at komme til Landstinget og sige: Dette er et Stykke social Lovgivning, nu skal de smaa fritages og de store presses — ja, efter mit Kendskab til det høje Landsting kan der nemt rejses nogen Modstand derimod. Men naturligvis, jeg regner med Støtte fra Partiet Venstre, skønt det jo er lidt blandet i Landstinget, og skønt det ogsaa paa ret store Spørgsmaal, synes jeg, har faaet nogen Tilbøjelighed til at gaa itu, og jeg for Resten ikke ved, om det hænger sammen i det hele taget — jeg ved slet ikke, om det følger Formanden eller Ordføreren for Partiet, thi det er jo saadan, at Partiet har en Formand og en Ordfører, uden at jeg eller andre vil indestaa for, at det er to Hjerter med eet Slag. Men altsaa, jeg haaber, at jeg dér kan faa tilstrækkelig Støtte, og saa skal jeg ogsaa gøre mig Ulejlighed for at føre Lovforslaget igennem. Men jeg kan ikke indestaa for, at det med de Tilføjelser, man nu gør, vil faa den samme Gang gennem Landstinget, som jeg tror, det vilde faa, hvis man ikke gjorde dem. Imidlertid, vil man, saa vil man, og der er jo ikke noget at sige dertil. Men man maa endelig huske paa, at naar der til dette Forslag føjes en almindelig Jordskyldsvurdering, er det just ikke sikkert, at det er et Forslag, der vil vinde saa stor Anklang i Landstinget. Jeg husker godt fra forrige Gang, jeg havde den Ære at være Finansminister og fremsatte et Forslag om Prøvevurdering, at jeg i høj Grad maatte betone, hvor lidt forbindende og forpligtende det var, at man gik til Prøvevurdering. Nu gaar man til Prøvevurdering over det hele Land, og man behøver egentlig ikke at være særlig skarp-sindig eller forudseende for at kunne tænke sig, at der staar noget bag ved dette Forslag, at man neppe vilde komme med det, hvis man overhovedet ikke tænkte paa at forandre Skattegrundlaget. Vel tør jeg ikke gaa saa vidt, som det blev lagt mig i Munden af det ærede Medlem for Faaborgkredsen (Starcke), at sige, at dette er et Skattegrundlag for hele Landet. Thi det er jo indlysende, at hvis man gik til en Jordskyldskat, vilde man ogsaa gaa til Vurdering af Jorden uafhængigt af dette Forslag. Man vilde ikke begynde med et Grundlag, der var skabt saa at sige efter andre Regler, efter andre Ønsker, uden

bestemt Formaal. Men paa den anden Side kan de Herrer dog forstaa, at Fremtid er der i dette. Der aabner sig et vist Perspektiv, en vis Horisont, og om egentlig denne Fremtid tiltaler Landstingets Nutid meget, er jeg ikke saa sikker paa. Imidlertid, man kan jo naa vidt ved Forhandling. Nu vil man jo gøre Forhandlingen noget tungere, ikke paa en Maade, som jeg principielt eller personlig kan have det mindste imod, men jeg maa, synes jeg, være forpligtet til at sige, at Ballasten bliver ikke lettere ved dette, og at Fartøjet maaske kan strande derved. Jeg vil loyalt gøre, hvad jeg kan for at føre Lovforslaget igennem, men vil intet Ansvar have for, om man, hvis man ønsker en retfærdigere Vurdering til Ejendomsskyld og derigennem en retfærdigere Skat, og hvis man ønsker en Jordvurdering, ved Hjælp af dette Forslag kan sætte det igennem; thi Lovforslaget bliver jo noget forandret i Retning af sociale Formaal, forandret paa en liberal og frisindet Maade, som jeg har Sympati med, men det bliver i en vis Forstand et andet Lovforslag, nemlig en Revision af Ejendomsskyldloven samtidig med en Gennemførelse af de bestaaende Regler i denne. Jeg vil haabe det allerbedste. Jeg vil haabe, at det højtærede Ting og dets Udvalg vil gøre dette Lovforslag nogenlunde hurtigt færdigt, thi som Julegave til Landstinget til at tage paa en Formiddag tror jeg ikke, det nye Forslag rigtig vil egne sig.

Formanden: Folketingsmanden for Randers Amts 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. Neergaard: Ja, Klokkeren er jo langt over 4, saa jeg skal fatte mig meget kort. Den højtærede Finansminister drog Spørgsmaalet om Ministerskiftet ind i denne Forhandling. Vi maa dog vistnok alle være enige om, at det ligger Ejendomsskyldspørgsmaalet meget fjernt, saa allerede af den Grund skal jeg ikke komme videre ind derpaa. Jeg har ikke paa nogen som helst Maade provoceret dertil; det, jeg talte om, var Situationen ved Valget, Samarbejdet mellem de Radikale og Socialdemokraterne og den Følge, dette Samarbejde havde, nemlig at bringe det nuværende Ministerium til Roret. Jeg beklagede mig i ingen Henseende over Ministerskiftet. Jeg skal blot med Hensyn til den Bemærkning, den højtærede Minister gjorde derom, erindre om, at det forrige Ministerium inden Valget sagde, paa hvilke parlamentariske Vil-